

UCHWAŁA
składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego

Dnia 17 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński (przewodniczący)
SSN Jan Górowski
SSN Barbara Myszka
SSN Henryk Pietrkowski
SSN Krzysztof Pietrzykowski
SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)
SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 stycznia 2013 r.,
przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Bożeny Kiecol
po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przedstawionego
przez Prokuratora Generalnego
we wniosku z dnia 20 czerwca 2012 r., PG IV PS 404/20/12,

„1. Czy podwyższenie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dokonane na podstawie art. 257 § 1 k.s.h., czyli bez zmiany umowy spółki, może dotyczyć tylko utworzenia nowych udziałów?

2. Czy udziały w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podwyższonym na podstawie art. 257 § 1 k.s.h., muszą objąć wszyscy dotychczasowi wspólnicy w stosunku określonym w art. 257 § 3 k.s.h., czy też prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników może być wyłączone uchwałą o podwyższeniu kapitału zakładowego, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej?”

podjął uchwałę:

Podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może nastąpić przez podwyższenie wartości nominalnej udziałów istniejących lub ustanowienie nowych, z tym że nowe udziały w podwyższonym kapitale mogą być objęte jedynie przez wspólników w stosunku do ich dotychczasowych udziałów.

Uzasadnienie

Prokurator Generalny w uzasadnieniu wniosku o podjęcie uchwały wskazał na występujące w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozbieżności w wykładni przepisów kodeksu spółek handlowych regulujących podwyższenie kapitału zakładowego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki, nazywane też uproszczonym podwyższeniem kapitału zakładowego. Rozbieżności ujawniły się po wprowadzeniu, z dniem 15 stycznia 2004 r., zmian do art. 257 i 258 k.s.h. Kodeksu spółek handlowych (zob. art. 1 pkt 37 i 38 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw Dz. U. Nr 229, poz. 2276). Zmiany polegały na tym, iż w § 3 dodanym do art. 257 k.s.h. przyjęto, że: „Jeżeli podwyższenie kapitału zakładowego następuje na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki, przy zachowaniu wymagań określonych w § 1, oświadczenia dotychczasowych wspólników o objęciu nowych udziałów wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Art. 260 § 2 stosuje się odpowiednio.” Z kolei w art. 258 § 2 k.s.h. przewidziane dotychczas wymagania co do formy aktu notarialnego dla oświadczenia dotychczasowego wspólnika o objęciu nowego udziału lub udziałów rozciągnięte zostały także na oświadczenia o objęciu podwyższenia wartości istniejącego udziału lub udziałów.

Ujawnione w orzecznictwie rozbieżności w wykładni prawa dotyczą tego, czy jedynym sposobem podwyższenia kapitału zakładowego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki jest ustanowienie nowych udziałów, które muszą objąć dotychczasowi wspólnicy w stosunku do ich dotychczasowych udziałów, czy też prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników może być wyłączone uchwałą o podwyższeniu kapitału zakładowego. Z tymi zagadnieniami łączy się we wniosku kolejną wątpliwość, czy w opisanym trybie można podwyższyć kapitał zakładowy spółki przez podwyższenie wartości nominalnej dotychczasowych udziałów.

Prokurator Generalny poparł stanowisko, zgodnie z którym dopuszczalne jest podwyższenie kapitału zakładowego na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki zarówno przez ustanowienie nowych udziałów jak i przez podwyższenie wartości udziałów istniejących, a uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego może skutecznie wyłączyć pierwszeństwo dotychczasowych wspólników.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

I. Według art. 257 § 2 k.s.h., podwyższenie kapitału zakładowego następuje przez podwyższenie wartości nominalnej udziałów istniejących lub ustanowienie nowych. W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wyróżnia się trzy tryby podwyższania kapitału zakładowego. Pierwszy, określany w piśmiennictwie jako zwykły, polega na podwyższeniu kapitału zakładowego przez zmianę umowy spółki. Zgodnie z art. 255 § 1 i 3 k.s.h., zmiana umowy spółki wymaga uchwały wspólników, która musi być podjęta co najmniej większością dwóch trzecich głosów (art. 246 § 1 k.s.h.), a sama uchwała powinna być umieszczona w protokole sporządzonym przez notariusza. Tych wymagań nie musi spełniać uchwała wspólników w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki przewidujących maksymalną wysokość podwyższenia kapitału zakładowego i termin podwyższenia. Do jej przyjęcia wystarczy bezwzględna większość głosów. W tym trybie nie jest też wymagane zachowanie formy protokołu notarialnego. Inny, szczególny tryb podwyższenia kapitału zakładowego ze środków spółki przewiduje art. 260 k.s.h. Charakteryzuje się tym, że podwyższenie następuje: wyłącznie z udziałem dotychczasowych wspólników (z wyjątkiem samej spółki - art. 260 § 4 k.s.h.); wyłącznie ze środków spółki i tylko przez zmianę umowy spółki. Ponadto wspólnikom przysługuje ustawowe prawo pierwszeństwa zarówno w przypadku ustanowienia nowych udziałów jak i podwyższenia wartości nominalnej dotychczasowych udziałów (art. 260 § 2 k.s.h.). Nie jest też potrzebne oświadczenie o objęciu udziałów oraz oświadczenie wszystkich członków zarządu o wniesieniu wkładów (art. 262 § 3 k.s.h.).

II. Ilustracją rozbieżnej wykładni przepisów, dotyczących sposobów podwyższenia kapitału zakładowego na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki oraz możliwości wyłączenia prawa pierwszeństwa dotychczasowych wspólników, są uchwały i wyroki Sądu Najwyższego, wskazane we wniosku Prokuratora Generalnego .

W uchwale z dnia 15 grudnia 2006 r. (sygn. akt III CZP 132/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 148) Sąd Najwyższy przyjął, że jeżeli nie wszyscy wspólnicy objęli - w stosunku określonym w art. 257 § 3 w związku z art. 260 § 2 k.s.h. - udziały w kapitale zakładowym podwyższonym na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki, podwyższenie kapitału nie dochodzi do skutku. Istotnym elementem przedstawionego do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego była kontrowersja co do tego, czy regulacja wynikająca z art. 257 § 3 w związku z art. 260 § 2 k.s.h. nie wyklucza podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki przez podniesienie wartości nominalnej udziałów istniejących, jak również nie wyklucza wyłączenia lub ograniczenia w umowie spółki lub uchwale o podwyższeniu kapitału prawa wspólników do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale w stosunku do ich dotychczasowych udziałów i przyznania prawa do objęcia udziałów niektórym wspólnikom w szerszym zakresie lub przyznania takiego prawa osobom trzecim, a także upoważnienia zarządu lub innego organu w umowie spółki lub uchwale o podwyższeniu kapitału do przydzielenia na określonych zasadach udziałów nieobjętych przez osoby uprawnione na podstawie ustawy lub postanowień wspólników innym podmiotom. Kontrowersję tę Sąd Najwyższy rozstrzygnął na rzecz stanowiska, że podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki może, zgodnie z art. 257 § 3 w związku z art. 260 § 2 k.s.h., polegać wyłącznie na utworzeniu nowych udziałów, które mogą przypaść jedynie dotychczasowym wspólnikom i tylko w stosunku do ich dotychczasowych udziałów. Uznał, że za stanowiskiem tym przemawiają następujące argumenty:

Zarówno w art. 257 § 3, jak i w art. 260 § 2 k.s.h. jest mowa o nowych udziałach. Do art. 260 § 3 k.s.h., regulującego kwestię podwyższenia wartości nominalnej dotychczasowych udziałów ze środków spółki, przepis art. 257 § 3 k.s.h.

nie odsyła. W sytuacji, w której jednocześnie z dodaniem § 3 do art. 257 k.s.h. uzupełniono art. 258 § 2 k.s.h. o regulację odnoszącą się do podwyższenia wartości nominalnej dotychczasowych udziałów przez zmianę umowy spółki, trudno niedokonanie tego odesłania traktować jako przeoczenie.

Artykuł 260 § 2 k.s.h. ma niewątpliwie charakter bezwzględnie obowiązujący, zawarty więc w art. 257 § 3 k.s.h. nakaz odpowiedniego stosowania do podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki art. 260 § 2 k.s.h., a w istocie części tego przepisu postanawiającej o przysługiwaniu wspólnikom nowych udziałów w stosunku do ich dotychczasowych udziałów, sugeruje ujmowanie normy wynikającej z tego odsłania za bezwzględnie obowiązującą.

Pozbawione byłoby sensu wprowadzanie regulacji wynikającej z art. 257 § 3 w związku z art. 260 § 2 k.s.h., gdyby od przewidzianych w tej regulacji zasad można było wprowadzać w umowie spółki lub uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego odstępstwa analogiczne do dopuszczalnych według art. 258 § 1 k.s.h. Wystarczyłoby rozciągnięcie zastosowania art. 258 § 1 k.s.h., zarówno na wypadki podwyższenia kapitału zakładowego przez zmianę umowy spółki, jak i wypadki podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki. Zgodnie z treścią względnie obowiązującego art. 258 § 1 k.s.h., dotychczasowi wspólnicy są uprawnieni do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w stosunku do swoich dotychczasowych udziałów.

Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że przedstawiona regulacja może nasuwać pewne zastrzeżenia. W szczególności nietrafne z celowościowego punktu widzenia wydaje się wykluczenie podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki przez podwyższenie wartości nominalnej, co nie pozwala na skorzystanie z tego uproszczonego trybu podwyższania kapitału zakładowego w spółkach, w których wspólnicy mogą mieć tylko jeden udział. Poza tym takie ukształtowanie uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego, które wyklucza zmianę składu wspólników oraz struktury przysługujących im udziałów ma niewątpliwie cechy racjonalności. Ze względu na

stwarzane zagrożenie dla interesów wspólników powinno ono być poddane surowszym wymaganiom trybu zwykłego, łączącego się ze zmianą umowy spółki.

Stanowisko wyrażone w uchwale Sąd Najwyższy zaaprobował w wyroku z dnia 25 lutego 2010 r. (sygn. akt I CSK 384/09, OSNC 2010, nr 2, poz. 140). Podzielił w nim przede wszystkim pogląd, że przepis art. 260 § 2 k.s.h. ma charakter *iuris cogentis*, co sprawia, że zawarty w art. 257 § 3 k.s.h. nakaz odpowiedniego stosowania do podwyższenia kapitału zakładowego, na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki, art. 260 § 2 k.s.h., w części tego przepisu postanawiającej o przysługiwaniu wspólnikom nowych udziałów w stosunku do ich dotychczasowych udziałów, stanowi o bezwzględnym charakterze normy wynikającej z tego odesłania. Zdaniem Sądu Najwyższego, art. 258 § 1 k.s.h. nie ma zastosowania do uproszczonego podwyższenia kapitału. Poza art. 257 § 1 k.s.h. pozostałe przesłanki tego trybu podwyższenia kapitału zakładowego zostały wymienione w art. 257 § 3 k.s.h. Są to: podwyższenie kapitału poprzez ustanowienie nowych udziałów, złożenie oświadczenia przez dotychczasowych wspólników o objęciu przypadających na nich udziałów w formie pisemnej, ponadto - według odesłania w art. 257 § 3 zdanie drugie do art. 260 § 2 k.s.h. - objęcie nowych udziałów następuje proporcjonalnie do dotychczasowych udziałów.

W uzasadnieniu uchwały z dnia 25 listopada 2010 r. (sygn. akt III CZP 84/10, OSNC 2011, nr 7-8, poz. 77) dotyczącej konsekwencji zbycia przez wspólnika na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dotychczas posiadanych udziałów dla wykonania prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym - Sąd Najwyższy, bez bliższej argumentacji, potwierdził słuszność stanowiska prezentowanego w wyżej wymienionych orzeczeniach, że uchwała wykluczająca lub ograniczająca prawa pierwszeństwa przewidziane w art. 258 § 1 k.s.h. nie może dotyczyć podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki.

W wyroku z dnia 20 października 2011 r. (sygn. akt III CSK 5/11, OSP 2012/7-8/75) Sąd Najwyższy, podtrzymując prezentowaną linię orzecznictwa, że podwyższenie kapitału zakładowego spółki na podstawie dotychczasowych

postanowień umowy spółki jest możliwe tylko przez ustanowienie nowych udziałów, podkreślił, że wówczas nowoutworzone udziały przysługują proporcjonalnie do dotychczas posiadanych. Ta przesłanka uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego jest, zdaniem Sądu Najwyższego, konsekwencją wynikającego z art. 257 § 3 zdanie drugie k.s.h. nakazu odpowiedniego stosowania art. 260 § 2 k.s.h., mającego charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego, do podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki.

W wyroku z dnia 14 maja 2010 r. (sygn. akt II CSK 5050/09, OSNC 2011, nr 1, poz. 8) Sąd Najwyższy odrzucił pogląd, że zawarte w art. 257 § 3 k.s.h. odesłanie stanowi regulację wyjątkową w stosunku do art. 258 § 1 i art. 257 § 2 k.s.h. i dlatego wyklucza możliwość podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki przez podwyższenie wartości nominalnej udziałów oraz wyklucza pozbawienie w uchwale o podwyższeniu dotychczasowych wspólników prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów proporcjonalnie do już objętych. Zdaniem Sądu Najwyższego, przemawiają za tym następujące argumenty:

Artykuł 257 § 3 k.s.h. reguluje sposób obejmowania udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. Budzi wobec tego wątpliwości traktowanie tego przepisu jako wyłomu w zasadach określających sposób podwyższenia kapitału zakładowego, ujętych w art. 257 § 1 i 2 k.s.h. oraz zmieniających prawo dotychczasowych wspólników do obejmowania udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, wynikające z art. 258 § 1 k.s.h. Ze względu na swój zakres, art. 257 § 3 k.s.h. powinien być więc odczytywany nie jako ograniczenie regulacji zawartych w art. 257 § 1 i 2 oraz art. 258 k.s.h., lecz jako regulacja szczególna, która może mieć zastosowanie tylko w określonej sytuacji. Należy go stosować tylko wtedy, gdy podwyższenie następuje przez utworzenie nowych udziałów, a nie przez podwyższenie wysokości dotychczasowych oraz gdy uchwała o podwyższeniu nie wyłącza prawa pierwszeństwa w objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym przez dotychczasowych wspólników. Wykładnia literalna art. 257 § 3 k.s.h. - szczególnie, że mowa jest w nim tylko o sposobie obejmowania udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, a ustawodawca regulując tę kwestię posłużył się odesłaniem do art. 260 § 2, który

dotyczy specjalnego podwyższenia kapitału zakładowego ze środków spółki – nie stwarza podstaw do traktowania tego przepisu jako zmieniającego regulacje zawarte w art. 257 § 1 i 2 oraz art. 258 § 1 k.s.h.

Za proponowaną ścisłą wykładnią art. 257 § 3 k.s.h. przemawiają także argumenty wynikające z wykładni systemowej. Przepis art. 257 § 1 k.s.h. wprowadza tylko dwa wymagania, które muszą się znaleźć w umowie spółki, aby podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych jej postanowień było dopuszczalne: określenie maksymalnej wysokości podwyższenia oraz terminu, w którym ma ono nastąpić. Trudno wobec tego uznać, że odesłanie w art. 257 § 3 k.s.h. do odpowiedniego stosowania art. 260 § 2 k.s.h. ma być rozumiane jako odstępstwo od elastycznego sposobu podwyższania kapitału zakładowego przewidzianego w art. 257 § 1 k.s.h. oraz od ważnej zasady wyrażonej w art. 258 k.s.h. Nie można również zakładać, że przepis ten wyłącza możliwość podwyższania kapitału zakładowego przez zwiększenie wartości nominalnej udziałów, gdy ma to nastąpić na mocy uchwały niebędącej zmianą umowy spółki.

Za rozumieniem art. 257 § 3 k.s.h. jako przepisu, który nie narusza zasad podwyższenia kapitału zakładowego wynikających z art. 257 § 1 i 2 oraz art. 258 § 1 k.s.h., przemawiają też ważne względy związane z rolą, jaką odgrywa podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki. Takie odformalizowane podwyższenie kapitału zakładowego jest przejawem zgody wspólników na to, aby można było elastycznie zwiększać środki potrzebne spółce. Jeżeli więc nie wprowadzają jednocześnie do umowy spółki innych postanowień, godzą się na to, aby uchwała zgromadzenia wspólników mogła bliżej określić, w granicach zakreślonych w art. 257 § 2 lub art. 258 § 1 k.s.h., w jaki sposób podwyższenie kapitału zakładowego nastąpi i kto będzie miał prawo do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. Wspólnicy, wyrażając na to zgodę z góry, mogą jednocześnie zastrzec w umowie, że takie podwyższenie jest możliwe tylko przez utworzenie nowych udziałów, które wspólnicy obejmą proporcjonalnie do już posiadanych.

Zdaniem Sądu Najwyższego, proponowana wykładnia art. 257 § 3 k.s.h. nie stwarza zagrożenia dla spółki ani wspólników. Wprowadzenie do umowy spółki postanowienia, które upoważnia wspólników do podwyższania kapitału zakładowego, bez surowych wymagań związanych ze zmianą umowy spółki, ułatwia dokapitalizowanie spółki. Wspólnik, który chce - zgadzając się na wprowadzenie do umowy spółki zezwolenia na podwyższanie jej kapitału zakładowego bez zmiany umowy spółki - zachować pierwszeństwo w obejmowaniu udziałów w tak podwyższanym kapitale zakładowym, powinien jednocześnie zadbać o umieszczenie w umowie spółki postanowienia potwierdzającego jego uprawnienie do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym.

Wymienione orzeczenia, które zostały wydane na tle znowelizowanych od dnia 15 stycznia 2004 r. przepisów o tzw. uproszczonym podwyższeniu kapitału zakładowego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, potwierdzają istnienie istotnych rozbieżności. Można przyjąć, że ukształtowały się w tym zakresie dwa konkurencyjne stanowiska. Ocena ta odnosi się także do doktryny prawa handlowego, przy czym w większości wypowiedzi krytycznie ocenia się wykładnię, której wynikiem jest ograniczenie zastosowania uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego tylko do podwyższenia przez ustanowienie nowych udziałów, które muszą objąć dotychczasowi wspólnicy w stosunku do ich dotychczasowych udziałów.

III. Trafność prezentowanych stanowisk zależy przede wszystkim od oceny znaczenia zawartego w art. 257 § 3 odesłania do art. 260 § 2 k.s.h., który w ramach podwyższenia kapitału zakładowego ze środków spółki ma niewątpliwie charakter bezwzględnie obowiązujący. Odpowiedź na zasadnicze pytanie, czy art. 260 § 2 k.s.h., w związku z odpowiednim zastosowaniem go do podwyższenia kapitału zakładowego spółki, ma ten sam imperatywny charakter, przesądza rozstrzygnięcie co do możliwości ograniczenia lub wyłączenia przysługującego dotychczasowym wspólnikom prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w stosunku do swoich dotychczasowych udziałów w kapitale zakładowym podwyższonym na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki oraz co do możliwości udziału osób spoza grona wspólników w kapitale zakładowym. Przyjęcie poglądu, iż przepis ten, stosowany odpowiednio do uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego,

ma jedynie charakter względnie obowiązujący, usprawiedliwiłoby jednoczesne uznanie, że prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników do objęcia nowych udziałów w podwyższonym na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki kapitale zakładowym w stosunku do swoich dotychczasowych udziałów, może być wyłączone zarówno w umowie spółki, jak i w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego. Przyjęcie natomiast bezwzględnie obowiązującego charakteru art. 260 § 2 k.s.h., także w zakresie uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego, oznaczałoby, że wspólnicy zarówno w umowie spółki, jak i w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego, nie mogą wyłączyć prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w kapitale zakładowym podwyższonym na mocy dotychczasowych postanowień umowy. Nie przesądza to jednak kwestii możliwości podwyższenia kapitału zakładowego w trybie uproszczonym przez zwiększenie wartości istniejącego udziału lub udziałów oraz kwestii wyłączenia prawa pierwszeństwa dotychczasowych wspólników w tym trybie i przy tym sposobie podwyższenia kapitału zakładowego. Jak trafnie przyjmuje się w doktrynie prawa handlowego, prawo pierwszeństwa ma zastosowanie także wówczas, gdy w spółce, w której wspólnik może mieć tylko jeden udział, podwyższeniu ulega wartość nominalna udziału.

IV. Zawarte w art. 257 § 3 k.s.h. odesłanie do art. 260 § 2 k.s.h., przemawia za przyjęciem stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 15 grudnia 2006 r., że przez zastosowanie art. 260 § 2 k.s.h. przy uproszczonym podwyższeniu kapitału zakładowego polegającym na utworzeniu nowych udziałów, udziały te mogą przypaść jedynie dotychczasowym wspólnikom i to tylko w stosunku do ich dotychczasowych udziałów. Opiera się ono na uznaniu bezwzględnie obowiązującego charakteru art. 260 § 2 k.s.h., stosowanego do uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego w części, w jakiej reguluje on sposób objęcia nowych udziałów przez dotychczasowych wspólników. Ten rezultat wykładni literalnej i systemowej przepisów regulujących uproszczone podwyższenie kapitału zakładowego podzielił Sąd Najwyższy w kolejnych orzeczeniach tj. w wyroku z dnia 25 lutego 2010 r., uchwale z dnia 25 listopada 2010 r. oraz w wyroku z dnia 20 października 2011 r.

Odnosząc się do prezentowanych w piśmiennictwie przeciwnych poglądów, trzeba przede wszystkim odrzucić te z nich, które zmierzają do pominięcia odesłania zawartego w art. 257 § 3 zdanie drugie k.s.h. uznawanego jako błąd legislacyjny. Wnioski te i oceny mogą co najwyżej stanowić podstawę do formułowania postulatów *de lege ferenda*. Trafnie zarzuca się im, że nie ma takiej normy prawnej, która pozwalałaby na pominięcie nawet wadliwego przepisu ustawy. Należy go respektować również wtedy, gdy w drodze wykładni nie można nadać mu innego znaczenia.

Nie przekonuje, podnoszona na usprawiedliwienie tezy o względnym obowiązywaniu normy zawartej w art. 260 § 2 k.s.h. okoliczność, że art. 257 § 3 k.s.h. odsyłając do jej stosowania przy uproszczonym podwyższeniu kapitału zakładowego przewiduje stosowanie art. 260 § 2 k.s.h. nie wprost, lecz tylko odpowiednio. Niewątpliwie, sam art. 260 § 2 k.s.h., stosowany do podwyższenia kapitału zakładowego ze środków spółki, ma charakter bezwzględnie obowiązujący. Zawiera on dwie normy, które w związku z odesłaniem w art. 257 § 3 k.s.h. mogłyby mieć zastosowanie do uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego. Jest to nakaz przydziału nowych udziałów tylko wspólnikom i jedynie w stosunku do ich dotychczasowych udziałów oraz brak wymagania objęcia nowych udziałów.

W piśmiennictwie trafnie zauważa się, że pojęcie „odpowiedniości” stosowania określonego przepisu oznacza, że niektóre jego postanowienia będzie można stosować bez żadnej modyfikacji, inne trzeba będzie odpowiednio zmodyfikować, a jeszcze innych w ogóle nie będzie można stosować. W odniesieniu do art. 260 § 2 k.s.h. oznacza to, że część jego postanowień wyłączających wymagania objęcia nowych udziałów nie ma w ogóle zastosowania do uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego jako sprzeczne z art. 257 § 3 k.s.h., który wymaga objęcia nowych udziałów przez dotychczasowych wspólników. Pozostała część postanowień art. 260 § 2 k.s.h., a mianowicie norma nakazująca przydział nowych udziałów tylko wspólnikom i jedynie w stosunku do ich dotychczasowych udziałów, nie zmienia swego imperatywnego charakteru, również w kontekście ich aktualnego zastosowania do uproszczonej procedury podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

W piśmiennictwie i orzecznictwie podejmowane są różne próby takiego wkomponowania normy wynikającej z art. 260 § 2 k.s.h. do podwyższenia kapitału zakładowego na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki, które nadawałoby tej normie charakter względnie obowiązujący. W uzasadnieniu wyroku z dnia 14 maja 2010 r. Sąd Najwyższy wskazał, że ze względu na swój zakres, art. 257 § 3 k.s.h. powinien być odczytywany, nie jako ograniczenie regulacji zawartych w art. 257 § 1 i 2 oraz art. 258 k.s.h., lecz jako regulacja szczególna, która może mieć zastosowanie tylko w określonej sytuacji. Należy go stosować tylko wtedy, gdy podwyższenie następuje przez utworzenie nowych udziałów, a nie przez podwyższenie wysokości dotychczasowych oraz gdy uchwała o podwyższeniu nie wyłącza prawa pierwszeństwa w objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym przez dotychczasowych wspólników.

Wobec tego należy postawić pytanie o potrzebę i sens stosowania w takich sytuacjach art. 260 § 2 k.s.h. do podwyższenia kapitału zakładowego na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki, zawsze bowiem wtedy, gdy ani umowa spółki, ani uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego nie regulują kwestii przydziału dotychczasowym wspólnikom nowych udziałów, zgodnie z art. 258 § 1 k.s.h., wspólnicy ci mają prawo pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w stosunku do swoich dotychczasowych udziałów. Jeżeli zastosowanie art. 260 § 2 k.s.h. jako przepisu względnie obowiązującego, miałoby służyć ochronie dotychczasowych wspólników przed wyłączeniem ich udziału w podwyższonym kapitale zakładowym, to tę ochronę zapewnia prawo pierwszeństwa, które wspólnikowi przysługuje zawsze w tych sytuacjach, w których zakłada się odpowiednie zastosowanie art. 260 § 2 k.s.h.

Zwrócił na to uwagę Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 grudnia 2006 r. podkreślając zbędność odesłania do art. 260 § 2 k.s.h., gdyby uznać, że ma on charakter względnie obowiązujący i jego zastosowanie mogłaby wyłączyć uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego pozbawiająca dotychczasowych wspólników prawa pierwszeństwa. Odesłanie takie byłoby wówczas pozbawione sensu.

Według względnie obowiązującego art. 258 § 1 k.s.h., dotychczasowi wspólnicy są uprawnieni do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w stosunku do dotychczasowych udziałów. Do chwili wejścia w życie zmian do Kodeksu spółek handlowych, wprowadzonych ustawą z dnia 12 grudnia 2003 r., nie wywoływało kontrowersji, że art. 258 § 1 k.s.h. ma zastosowanie w każdym wypadku podwyższenia kapitału zakładowego, a zatem także, gdy do tego podwyższenia dochodzi na podstawie uchwały podjętej na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki. Gdyby zatem uznać za możliwe odstępstwa od zasad określonych w art. 260 § 2 k.s.h., do których odsyła art. 257 § 3 k.s.h., to wówczas, ze względu na wypełnianie przez art. 258 § 1 k.s.h. tych samych funkcji ochronnych dla dotychczasowych wspólników, analizowane odesłanie nie miałoby znaczenia, a jedynie mogłoby potwierdzać określone w art. 258 § 1 k.s.h. reguły dzielenia pomiędzy dotychczasowych wspólników podwyższonego kapitału zakładowego. Także i te względy uzasadniają przyjęcie, że norma zawarta w stosowanym odpowiednio art. 260 § 2 k.s.h. w zakresie podziału kapitału zakładowego podwyższonego przez ustanowienie nowych udziałów ma bezwzględnie obowiązujący charakter.

Nie ma uzasadnionych podstaw do wnioskowania, że użycie w art. 257 § 3 k.s.h. określenia „dotychczasowi wspólnicy” oznacza, że oświadczenia o objęciu nowych udziałów w tej samej procedurze podwyższenia kapitału zakładowego mogą złożyć także nowi wspólnicy. Określenie „dotychczasowi wspólnicy” oznacza, że są to osoby będące wspólnikami w chwili podejmowania uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego lub w innym dniu wskazanym w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2010 r.), a zatem te same osoby, o których mowa w art. 260 § 2 k.s.h.

Nie zasługuje na uwzględnienie argument, że w art. 257 § 3 k.s.h. jest mowa jedynie o sposobie obejmowania udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, a ustawodawca, regulując tę kwestię posłużył się odesłaniem do innego przepisu. Należy mieć na względzie, że uregulowany w art. 260 § 2 k.s.h. sposób objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym nawiązuje do konstrukcji prawa pierwszeństwa uregulowanego w art. 258 § 1

k.s.h. Jeżeli umowa spółki lub uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego nie stanowią inaczej, dotychczasowi wspólnicy mają prawo pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w stosunku do udziałów dotychczasowych. Użycie w art. 260 § 2 k.s.h. określenia, iż wspólnikom przysługują nowe udziały, a nie prawo pierwszeństwa do ich objęcia, oznacza, że udziały w podwyższonym kapitale zakładowym ze środków spółki nie wymagają objęcia. Przy podwyższeniu kapitału zakładowego ze środków własnych spółki, nowe udziały przysługują wszystkim wspólnikom niejako automatycznie, bez potrzeby dokonywania przez nich jakichkolwiek czynności. Natomiast prawo pierwszeństwa jest uprawnieniem wspólnika, z którego może skorzystać ale nie ma takiego obowiązku. Zawarte w art. 257 § 3 k.s.h. odesłanie do art. 260 § 2 k.s.h. zawiera zatem dalej idące wymaganie odnoszące się do objęcia wszystkich nowych udziałów przez dotychczasowych wspólników i to w stosunku do ich dotychczasowych udziałów.

Dlatego art. 260 § 2 k.s.h. może być uznany za regulację szczególną w stosunku do art. 258 § 1 k.s.h., a przez to przewidziany w nim sposób objęcia udziałów przez wszystkich dotychczasowych wspólników nie może zostać ograniczony lub wyłączony w umowie spółki lub uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego.

Tak ukształtowana uproszczona procedura podwyższenia kapitału zakładowego, która ma wykluczać zmianę składu wspólników powodującą zmianę struktury przysługujących udziałów w spółce, nie jest pozbawiona racjonalności. Prawo pierwszeństwa umożliwia zachowanie status quo w spółce, chroni wspólników przed „rozwodnieniem” przysługujących im dotychczas praw udziałowych, a tym samym osłabieniem ich pozycji prawnej, wskutek zaoferowania nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, niektórym tylko ze wspólników lub osobom trzecim (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1996 r. III CZP 67/96, OSNC 1996, nr 12, poz. 155).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 15 grudnia 2006 r., podwyższenie kapitału zakładowego mogące prowadzić do zmiany składu wspólników oraz naruszenia dotychczasowej struktury udziałów powinno być

poddane, ze względu na zagrożenie interesów wspólników, surowszym wymaganiom trybu zwykłego, łączącego się ze zmianą umowy spółki. W tym trybie wspólnicy mogą nie tylko wyłączyć lub ograniczyć prawo dotychczasowych wspólników do objęcia nowych udziałów w stosunku do dotychczasowych udziałów, ale mogą także postanowić o przyznaniu uprawnień do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym osobom niebędącym wspólnikami. Ponadto, w umowie spółki lub w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego przez zmianę umowy spółki, wspólnicy mogą udzielić upoważnienia wyznaczonemu organowi spółki do przydzielania na określonych zasadach udziałów nieobjętych przez wspólników, którzy nie skorzystali z przysługującego im prawa pierwszeństwa.

To jednak, czy rzeczywiście ochrona dotychczasowych wspólników przez tak ukształtowany sposób podwyższenia kapitału zakładowego jest niezbędną i spełnia efektywnie swoje cele - zwłaszcza jeśli uwzględni się podnoszone w orzecznictwie i piśmiennictwie możliwości zawarcia w umowie spółki odpowiednich postanowień chroniących wspólników przed ograniczeniem lub pozbawieniem ich udziału w podwyższeniu kapitału zakładowego, jak również możliwości związane z zaskarżeniem uchwały w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego - nie może prowadzić do pominięcia lub pozbawienia jakiegokolwiek znaczenia normatywnego znowelizowanych przepisów.

Szeroko argumentowana celowość stosowania uproszczonej procedury do podwyższenia kapitału zakładowego z możliwością obejmowania nowych udziałów przez osoby spoza grona wspólników może stanowić podstawę do formułowania postulatów *de lege ferenda* wymagających interwencji ustawodawcy.

W przygotowanym dnia 30 kwietnia 2012 r. przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego projekcie zmian do Kodeksu spółek handlowych między innymi proponuje się skreślenie art. 257 § 3 zd. 2 k.s.h., zgodnie z którym do podwyższenia kapitału zakładowego bez zmiany umowy spółki stosuje się odpowiednio art. 260 § 2 k.s.h., jako normę przyznającą bezwzględne prawo

proporcjonalnego objęcia nowych udziałów w stosunku do dotychczasowych udziałów.

V. Przyjęcie stanowiska, że przy uproszczonym podwyższeniu kapitału zakładowego, nowe udziały mogą przypaść jedynie dotychczasowym wspólnikom i to tylko w stosunku do ich dotychczasowych udziałów, nie oznacza, że podwyższenie kapitału zakładowego w tym trybie jest możliwe tylko przez ustanowienie nowych udziałów, a tym samym, że wyłączone jest podwyższenie przez podniesienie wartości nominalnej udziałów istniejących.

Wskazany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 grudnia 2006 r. brak odesłania w art. 257 § 3 k.s.h. do art. 260 § 3 k.s.h., jak również wprowadzona jednocześnie zmiana art. 258 § 2 k.s.h., nie stanowią dostatecznych postaw do wnioskowania, że w ten właśnie sposób doszło do wyłączenia jednego z uregulowanych w art. 257 § 2 k.s.h. sposobów podwyższenia kapitału zakładowego, jeżeli do tego podwyższenia dochodzi na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki. Tego wyłączenia nie usprawiedliwia również treść art. 260 § 2 k.s.h., który z mocy art. 257 § 3 k.s.h. ma odpowiednie zastosowanie do uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego przez utworzenie nowych udziałów.

Uzupełnienie art. 258 § 2 k.s.h. o regulację odnoszącą się do podwyższenia wartości nominalnej dotychczasowych udziałów i przyjęcie wymagania formy aktu notarialnego dla oświadczenia dotychczasowego wspólnika, przy jednoczesnej liberalizacji w art. 257 § 3 k.s.h. formy tego oświadczenia w odniesieniu do wspólnika składającego oświadczenie woli o objęciu nowych udziałów w kapitale zakładowym, podwyższonym na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki, doprowadziło wprawdzie do niespójności regulacji związanych z podwyższeniem kapitału zakładowego, to jednak za zbyt daleko idący należy uznać wniosek, że z tych przyczyn jeden ze sposobów podwyższenia kapitału zakładowego jest niedopuszczalny w trybie uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego. Niezrozumiałe zróżnicowanie sytuacji dotychczasowych wspólników w zależności od tego, czy w trybie uproszczonego kapitał zakładowy jest podwyższany przez ustanowienie nowych udziałów, czy też

przez podniesienie wartości nominalnej istniejących udziałów, nie może usprawiedliwiać dalszego ograniczenia zastosowania uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego przez wyłączenie jego zastosowania w razie podniesienia wartości nominalnej udziału lub udziałów.

Sprzeciwiają się temu wnioski wynikające z wykładni funkcjonalnej. Tym razem, w odróżnieniu od przedstawionych celów podmiotowego ograniczenia uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego przez utworzenie nowych udziałów, nie ma żadnych uzasadnionych racji, dla których uproszczone podwyższenie kapitału zakładowego nie mogłoby zostać dokonane przez podwyższenie wartości nominalnej dotychczasowych udziałów. Podobne wątpliwości wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 15 grudnia 2006 r., uznając za nietrafne z celowościowego punktu widzenia wykluczenie dopuszczalności podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki przez podniesienie wartości udziałów, co nie pozwala na skorzystanie z uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego w spółkach, w których wspólnicy mogą mieć tylko jeden udział.

W związku z tym stwierdzeniem trzeba podkreślić, że przy podzieleniu w całości stanowiska Sądu Najwyższego wyłączenie uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego byłoby jeszcze szersze, albowiem objęłoby także spółki, w których wspólnicy mogą mieć więcej niż jeden udział. Zgodnie z art. 153 zdanie drugie k.s.h. wartość udziałów w tych spółkach powinna być równa, a wobec tego także wysokość podwyższenia wartości nominalnej tych udziałów powinna być jednakowa. W ten sposób, podobnie jak w warunkach określonych w art. 260 § 2 k.s.h., nie następują żadne zmiany w strukturze udziałów, a do podwyższenia kapitału zakładowego dochodzi wyłącznie z udziałem dotychczasowych wspólników. Pozbawienie w takiej sytuacji wspólników możliwości skorzystania z uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego, nie znajduje żadnego usprawiedliwienia. Przy tym sposobie objęcia podwyższonej wartości nominalnej udziałów najpełniej realizuje się zamknięty i proporcjonalny charakter podwyższenia kapitału zakładowego, który wprowadza art. 260 § 2 k.s.h. w odniesieniu do uproszczonego podwyższenia kapitału

zakładowego przez ustanowienie nowych udziałów. Trzeba też podkreślić, że regulacje dotyczące prawa pierwszeństwa nie mają zastosowania do podwyższenia kapitału zakładowego przez podwyższenie nominalnej wartości istniejących udziałów dokonywanego w spółkach, w których wspólnik może mieć więcej niż jeden udział.

W wyroku z dnia 25 lutego 2010 r. Sąd Najwyższy - uznając, że w trybie uproszczonym można podwyższyć kapitał zakładowy jedynie przez ustanowienie nowych udziałów - przyjął, że art. 257 § 3 k.s.h. jest przepisem szczególnym wobec art. 257 § 2 k.s.h. Wymienia on kolejne przesłanki uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego, a należy do nich między innymi podwyższenie kapitału przez ustanowienie nowych udziałów. Pogląd ten może budzić wątpliwości jeśli zważy się, że art. 257 § 2 k.s.h. wymienia dwa sposoby podwyższania kapitału zakładowego, przez emisję nowych udziałów jak też przez podwyższenie wartości nominalnej istniejącego lub istniejących udziałów, nie ograniczając ich zastosowania. Można zatem przyjąć, że regulacja ta odnosi się do każdego z trybów podwyższenia kapitału zakładowego.

W wyroku z dnia 14 maja 2010 r., Sąd Najwyższy słusznie wskazał, że ze względu na odmienną materię regulacji nie można art. 257 § 3 k.s.h. uznać za *lex specialis* względem art. 257 § 2 k.s.h. mającego charakter regulacji uniwersalnej, która odnosi się także do podwyższenia kapitału zakładowego ze środków własnych spółki. Natomiast w art. 257 § 3 k.s.h. uregulowana została jedynie kwestia formy oświadczenia woli dotychczasowego wspólnika, w związku z jednym ze sposobów podwyższenia, a mianowicie z podwyższeniem przez emisję nowych udziałów.

Podobnie w art. 260 § 2 k.s.h., do którego odsyła art. 257 § 3 k.s.h., zostały uregulowane wyłącznie kwestie obejmowania udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w ramach podwyższenia przez emisję nowych udziałów. Poza tym także art. 260 § 3 k.s.h. przez odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 260 § 2 k.s.h. rozstrzyga jedynie o obejmowaniu przez wspólników udziałów w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego ze środków spółki przez podniesienie ich wartości nominalnej, a nie o możliwości zastosowania tego

sposobu podwyższenia kapitału zakładowego. Dlatego brak odesłania w art. 257 § 3 k.s.h. do art. 260 § 3 k.s.h., podobnie jak tylko odesłanie do art. 260 § 2 k.s.h., nie eliminuje możliwości dokonania podwyższenia kapitału zakładowego w trybie uproszczonym przez zwiększenie wartości nominalnej istniejących udziałów.

Nie ma uzasadnionych podstaw do wnioskowania, że przyjęcie w art. 257 § 3 oraz art. 258 § 2 k.s.h. szczególnych rozwiązań dotyczących jednego tylko ze sposobów podwyższenia kapitału zakładowego w ramach uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego, w których z jednej strony przyjęto ułatwienie co formy oświadczenia woli dotychczasowych wspólników obejmujących nowe udziały, z drugiej strony ograniczony został krąg podmiotów mogących uczestniczyć w podwyższeniu kapitału zakładowego przez ustanowienie nowych udziałów, oznacza zarazem niemożliwość skorzystania z drugiego ze sposobów podwyższenia kapitału zakładowego. Przeciwnie, można co najwyżej stwierdzić, że inny sposób podwyższenia kapitału zakładowego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie został bliżej uregulowany, a nieuzasadnione jest i zbyt daleko idące twierdzenie, że brak szczególnych postanowień dotyczących podwyższenia wartości nominalnej istniejących udziałów w ramach podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki, wyłącza możliwość skorzystania z tego sposobu podwyższenia kapitału zakładowym w uproszczonym trybie jego podwyższenia.

VI. Dotychczasowe rozważania wskazują, że ze względu na odesłanie do art. 260 § 2 k.s.h. zawarte w art. 257 k.s.h., w uproszczonym trybie podwyższenia kapitału zakładowego, wyłączenie prawa pierwszeństwa jest niemożliwe tylko w odniesieniu do objęcia nowo utworzonych udziałów. W pozostałym zakresie mają zastosowanie ogólne zasady związane z prawem pierwszeństwa. W istocie kwestia ta ma znaczenie jedynie w wypadku uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego przez podniesienie wartości istniejącego udziału w spółce, w której wspólnik może mieć tylko jeden udział. Podwyższenie kapitału zakładowego przez podwyższenie wartości nominalnej istniejących udziałów w spółkach, w których wspólnik może mieć więcej niż jeden udział, polega na jednakowym podniesieniu ich wartości (art. 153 zdanie drugie k.s.h.). Wobec tego, przy tym sposobie podwyższenia kapitału zakładowego, w którym z natury rzeczy

uczestniczą tylko dotychczasowi wspólnicy, wyłączona jest możliwość zmiany struktury udziałów.

Zgodnie z treścią art. 258 § 1 k.s.h., dotychczasowi wspólnicy mają prawo pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w stosunku do swoich dotychczasowych udziałów. W odniesieniu do spółek, w których wspólnik może mieć tylko jeden udział, a udziały te wówczas mogą mieć różną wartość nominalną, prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników odnosi się do objęcia podwyższonej wartości udziału proporcjonalnie do dotychczasowej wartości tak, aby nie uległa zmianie dotychczasowa struktura udziałów. Nie występuje też w tych okolicznościach kwestia udziału w podwyższeniu kapitału zakładowego osób spoza grona dotychczasowych wspólników. Według treści art. 258 § 1 k.s.h., pozbawienie wspólnika prawa pierwszeństwa może wynikać z postanowień umowy spółki lub też z uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego, przy czym ustawa nie wskazuje, o jaką uchwałę chodzi. Wobec tego można przyjąć, że przy podwyższeniu kapitału zakładowego na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki przez podwyższenie wartości nominalnej dotychczasowych udziałów, uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego może wyłączać prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników do objęcia podwyższonej wartości nominalnej udziału w stosunku do dotychczasowej wartości, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w uchwale.